

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Gazdasági és társadalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. — A gazd. főkegylet tagjainak: egész évre 2 frt, félévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz intézendők.

Szerkeszti és kiadja:
A muraszombati gazd. főkegylet.
A szerkesztésért felelős:
HORVÁTH GEÓRGY.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztésügyi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábolj petitsora egyszeri hirdetésnél 10 kr többszörnyi hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petitsora 25 kr.

A magyar nyelv mint közművelődési tényező a vendeknél.

E lap f. é. 6. számában fenti cím alatt kimutattam, mily kiváló fontossággal bír vend népünkre nézve, amelynek irodalma nincs és nem is lehet, hogy mielőbb és teljesen megmagyarosodjék — nagyobb mérvben csak ez által lévén biztosítható szellemi előhaladása, mely az anyagot is maga után vonja. Az ott kifejtettek kiegészítésére ezúttal még a következőket kívánom megjegyezni.

Szívesen elismerem, hogy e téren, t. i. a magyarosítás terén már eddig is sok történet, mely a természetes reá-utaltság mellett egyrészt az ide vonatkozó törvényt kötelező erejének, másrészt a törvényt nemese czéljában korszerű felfogásával is megelőző Vasvármegye áldozatkészségének, főleg pedig az érdekeltek vidék tanítói lelkes és hazafis működésének áldásos eredménye.

Tény azonban, hogy — noha a haladás máris szembeszökő s nagyon örvendetes — a sajtólagos helyzet és kivételes viszonyok által mintegy követelőleg megszabott cél még alig van megközelítve, a működés netovábbja elérve pedig épenséggel nincs. Következésképen a magyarosítás szélesebb alapokra fektetendő s a működésbe az eddig is befolyt hivatalos tényezőkön kívül az összes társadalom és különösen annak értelmiségi része bevonandó.

Ennélfogva minden eszközt meg kell ragadni, amely a kitűzött nemese czél elősegítésére szolgálhat. Ép ezért igazoltnak látván a már eszméjében megpendített, szűkebb körű, csupán a vendég közművelődési érdekeit felölölő járási „Magyarosító-egylet” létesítését, amely a társadalomban az ez iránti érdeklődést fokozottabb mértékben felkeltené, a „Du-

nántuli Közművelődési Egyesület” figyelmét a vendégre felhívni s ennek példánlat állapotát a magis közoktatásügyi kormány előtt feltárva, több új iskola felállítását, a meglevőkön pedig a tanerők szaporítását kérelmezni; iskolával bíró községekben magyar olvasó-körök alakítását mozdítandó elő, részükre alapszabály-tervezeteket dolgozva ki s a magyar könyv- és lapkiadólktól ingyen vagy legalább kedvezményes áru könyv- és lapellátásokat eszközölni ki; az iskolai zárvizsgákon kiküldöttjei által megjelenve, a magyar nyelv elsajátításában kitünő előmenetelt tett tanulókat jutalmazni, szóval a magyarosítás ügye iránti érdeklődést ebben tartandó, játékosan b-folyósolná; a társadalmi működést szervezendő és vezetendő.

Mint hogy pedig a magyarosítás teljessége megkívánja, hogy lassankint az isteni tiszteletnek is magyarul tartassanak meg, a választan mielőbb és mindenütt magyarul tanítandó; mívegből e czélnak megfelelő rövid ugyan, de velős tartalmú és mindamellett egyszerű, könnyen érthető nyelvezetű magyar hittani könyvek irandók, melyekről gondoskodni az arra hivatott lelkes urak legszebb feladatát képezi. A vallásos magyarul tanításának mindenestre meg kell előzni mint alapnak az isteni tiszteletek magyar nyelven való tartását. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy azok a nyelvet már értők kedvéért bizonyos vasár- és ünnepnapokon már most is magyarul meg nem tarthatnának.

A tanítótság pedig, tudva azt, hogy akik sokat markol, keveset fog — gondoskodjék egy a vendég kivételes helyzetének megfelelő minimális tantervről, melynek főirány-érméje a magyarosítás legyen; minden egyéb tekintet ennek alája rendeltessék s azt a köz-

oktatásügyi m. kir. kormányval elfogadtatva, lehetőleg egyöntetűen is vigye keresztül. A tankönyveket a minimális tanterv követelményeinek s a magyarosítás érdekeinek megfelelőleg szerkessze, esetleg a meglevőket átdolgoztassa és lehetőleg szótárakkal lássa el. Különösen pedig tegye lehetővé egy párbeszédet alakjában magindán oly könyv megjelenését s illetve kiadását, mely a vend gyermekeket bevezesse a magyar társalgásba, pótolja náluk a nélkülözött magyar ajku szülői hazat, kérdések- és feleletekben fellelvevén osztályonkint az ismétlési tananyagot, de kiterjeszkedvén a közönséges mindennapi élet eseményeire és foglalkozásaira is s a melyben a különféle nyelvtani alakok, szabályok mintegy érzékeltetve dolgoztatnának fel.

Végül a törvényhatóság az idegen ajku gyermekeknek magyar községekben való elhelyezésére alapított segélyeket főképp a csendesebb természetű, a nyelvet is szerényesgüknél fogva nehezebben tanuló leányokra mint leendő anyákra fordítsa, mert a mig eddig kellően meg nem magyarosítottak, addig összes törekvésünk eredménye csak félmunka leendő. Ezekre fektetendő tehát a főly, annyival inkább, miután a szülőök fiaikat, mint akik jobban vannak hivatva a világban forgolódni, most már önként is és tömegesen adják iskoláik részbeni elvégzése után magyarajkú vidékre, hogy a nyelvet még jobban elsajátíttassák velük. No meg áll az is, hogy ezek mint leendő katonák, mesterlegények vagy egyéb foglalkozás után járók csakugyan több alkalmat találjanak maguknak a magyar beszédben kellő jártasságot szereznii.

Mindazeket ajánlom a tárgy iránt érdeklődők szíves figyelmébe. MURAY.

ONTÁRGYAN

Malalis.

Kelétről visszatérőben bebarangoltam Erdélyt s egyidőre letelepítem egy kis olah faluban, mely zöld hezerek és zöld erdők közt volt elrejtve. A tanítónak egy kis galijájába volt az erdőben s ott éltam én, szakadatlan elragadtatásban e vadregényes táj gyönyörű természetis szépségei fölött. Ejjelre egy kitűnő őrt adott mellém a tanító, egy fiatal parasztot, a ki a házikó előtt aludt.

Egy éjjelen roppant tikkasztó volt a hőség szobámban. Kiszálltam az ágyból, vállamra dobtam két ny-met s kiléptem a szabadba.

Azonnal megállottam. Néhány lépésnyire a tűzfőt, melyet István, az éjjeli őrom, kissé oldalt a nyárfaik közt rakott, állt egy asszony. Parasztoan volt öltözve, de rosnásan nem látszott meg a parasztság.

Bizonyos elfeántság, részben pedig bizonyos merengő kifejezés állt arczán, mely halvány volt; szemei pedig nagyok valának s úgy ragyogtak, mint a macska szemei. D-reka karcu volt s a pírós vállfűző igazán csabóssa tartu.

István rátekinített az asszonyra, ez visszanézett Istvánra s e nyári éj mámorító, ésbontó hevében nem parasztillynek látszott az, hanem a szerelem örök ragyogása, bívós költeményének. Majd szomoró nevetés, utána heves zokogás s végül elhaló sóhaj hatolt fülemb.

Hirtelen elsötétedett köröskörül minden. A

hold egy felhő mögé bujt s a fák a vörös tűzfény közé hosszú árnyakat bocsítottak. Az asszony eltűnt.

Rugó szerenét kívántam Istvánnak szép jegyesbőbe.

A legény felsőhajtott s felelet nélkül elfordította a fejét.

De mikor a szabadba akartam kimenni, megszólított:

— Uram, ez a Luba, a pópa lánya. Ne beszéljen a dolgról odalena a völgyben.

Megkérdeztem a tanítótól, hogy kiesel: voltaképen ez a Luba.

Azt beszélte, hogy egy szegény pópa és egy városi kisasszonynak a lánya, akit az évek előtt nőt vett. Luba az anyjától, a ki némes szülők gyermeke volt, örökölte finom testét, beszédét és szokásait; a munkához mitem ért. A pópa aelött szolgálatba adta, de sehol sem vehettek hasznát; áttűtek, verték, lenétek mindenütt. Apja végre kénytelen volt a félig él-nhalt gyereket visszavenni házába; de ott sem volt sokkal jobb slete, de még enni se kapott sokkal többet mint aelött.

Ekkor váratlan szerenese kínálkozott neki. Egy gazdag paraszt, a kinek háza és telke volt beárazott s nőt akarta őt venni. A pópa sugárzott az örömtől, a lány is igent mondott, örölvén, hogy megszabadul az apai háztól. Történt azonban, hogy István, gyerekkori játszótársa, ép akkor visszakérült a katonasorból. Nem tudni, szerette-e őt aelött is, vagy hogy a viszonlatásra újra fellángolt a régi tűz, elég az hozzá, Luba durván kiadta az utat előbbi jegyesének és csak Istváné akart lenni. A pópa dühbűgött és fnyo-

getőzött: de a lány kijelentette, hogy nem megy hozzá alhoz az emberhez, a kit nem szeret, még hogyha a hajnál fogva ezáltal is az oltár elé. Akkor a pópa megesküdött a feszületre, hogy a mig hatalma lesz fölötte, nem lesz Istvánnak a feleség. Nagyon szigorú őrizet alatt áll és soha sem szabad látnia szeretőjét. Csak néha sikerül neki megugorni és felkeresni őt.

István, a ki, mikor a jó megtört, esakhamar bizalmas kezdett lenni, mindent megérőstítette. A gyonggól, de egyelőre reménytelen viszony most már egy estendeje tartott.

— És a régi vőlegény? — kérd-tem én.
— Csak beletörődött — mondta István. — Hát uram, mit is lehetett volna egyebet?

S aztán folytatta:

— Szomszédom és jó barátom. Nagyon kevény csapás volt neki az életemet adám, ha nem lenne sem a szomszédom, sem a jó barátom.

Egy napon István meghiit, hogy vegyek részt egy mevedevasztásban. Ő és Fedor, Luba korábbi vőlegénye, nyonára jutottak egy maczkónak. En azonnal kész voltam velük menni.

Vállamra vettem puskámat s elmentünk Fedorhoz. Egy aleacsony, zömök ember volt, semmintmondó arczeifejzéssel.

Az erdőbe ballagtunk. — Az állat nyomai a szikla mellett húzódtak. Fedor egy hatalmas fa törzest jelölt ki számomra, hogy a mege rejtezzem. István szék lépséssel távolabbra vezetett egy másik fához, aztán visszatért hozzám.

Ezerevittem, hogy Istváné csak egyúshny szikladarab választja el tőlünk. Egy szikladarabon

Hirek és különfélek.

— **Ertesítés.** A muraszombati gazd. főiskolát folyó évi június hó 24-én Muraszombatan az országos vásár alkalmával díjazással egybekötött nemzetközi jellegű lóvásárt rendez. — Cél: A lovak értékesítésének előmozdítása. Díjazások által serkenteni a gazdalközséget, hogy a megfelelő használatra minél jobb minőségű lovak tenyésztesse a törekedjék. — A díjazásnál különbséget tekintet lesz a nőri (muraközi) fajra, de díjazásban részesülhetnek bármely fajú és barmhúsnak származó állat, mert a díjazás egyik célja a lóvásár emelése. A nagyobb birtokok által bemutatott lovakra I. díj díszolék, II. díj elismerő oklevél. A kisebb birtokok által elővezetett állatok alábbi díjakat nyerhetik el és pedig neheze lovak után: Tenyészmenekért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Menesikőrt: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Kőnyű lovak után: Tenyészmenekért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Menesikőrt: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Tenyészkancaért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Kanca csikóért: I. díj 20 kor., II. díj 15 kor., III. díj 10 kor., IV. díj 5 korona. Ezeneken kívül még magándíjak is tűzhetnek ki. — A díjak odaítélésére hivattat bíráló bizottság délelőtt 10 órákor kezdi meg működését, miért is felkértem a kiállítók, hogy a kiállítási szándékú lovakat a díjazás napján legkésőbb délelőtt 9 órára a lóvásárra elővessék. A bírálókat befejeztével az odaítelt díjak mindjárt a helyszínen kiosztatnak. A lóvásárra felhajtott állatok után helyépen nem szedetik. Muraszombat, 1893. évi május hó 17-én.

Gróf Bathányi Zsigmond,
együl. elnök.
Takács R. István,
együl. titkár.

— **A bathányi egyház köréből** tűzvész által tönkrement (legény temploma, paplaka, iskola-épülete és két bérháza) Veszprém városi ev. gyülekezet némi felségelésére a következő községek adakoztak: Bathányi község 6 fr 74 kor. Szentbátor község 5 fr 70 kor. Halmaszó község 2 fr 70 kor. Vasváros község 6 fr 44 kor. Salamon község 4 fr 53 kor. Tótmorács község 8 fr 77 kor. Mártonhely község 6 fr. Vaslak község 5 fr 25 kor. Márkusháza község 2 fr 30 kor. Vaspolny község 5 fr 80 kor. Lohoméri Skrizlec Mihály 50 kor. Lohomér község 3 fr 45 kor. Völgyes község 2 fr 25 kor. Mely szives testvéries szeretetből származott adomány elküldése után Veszprémből a következő sorokat vettem: „Nagyt. lelkész ur! Halálat szívvél s keblem meleg érzetével mondom köszönetet azon hitroknak szeretetét, melyet Nagyziszelettségű szives közbevitelése folytán gyülekezetet tanusított mélyen suttogt gyülekezetem iránt. Isten áldja s óryja meg Nagyziszelettségű szeretett hűveivel együtt minden szerencsétlenségű! Midőn a beavatott nyugtát tisztelettel megküldöm szerencsém volna, maradtam Nagyt. lelkész urnak Veszprém,

ált, mely mi felénk meredeken lejtett alá, úgy, hogy nem volt számára ut a hátrálásra.

— Ez a sajtóság helyzet megpegett engem. Azt is észrevettem, hogy István szeláryra ellen állott, ami a vadászra nézve mindig nagyon veszélyes.

Ki is fejeztem aggyáimat Fedorral szemben, de 5 nyugodtan azt válaszolta, hogy az nagyon kitűnő helyzet.

— Eltelt egy óra, majd még egy; a reggel hűvös volt és én fáztam.

— Türelem, uram! — dörmögé Fedor.

— Aliq egy pillanat múlva mellém ugrott.

— Nézzé! — sziszegte fülemből.

— Én követtem tekintetét.

— Egy medve tartott egészen Istvának. Az erdő felől jött s nyugodtan haladt előre, mintha megszokott uton járna. Nem arról az oldalról jött, melyről István állítása szerint arról kellett volna, hanem épp az ellenkezőből.

— Hirtelen megállott, felemelte fejét és dörmögött.

— Felváltva hol Istvánra, hol a medvére, hol meg a puskámra tekintett-m.

— A medve még csak hat vagy hét ölnyre volt Istvánról.

— A parasztlégény barmolusban tartotta magát, — nekem legalább úgy tetszett. Még a puskát se kapta le válláról.

— Megőli bizonyosan az állatot — mondám halkán Fedornak.

— A hatalmas állat még néhány lépést tett előre s aztán rémítő ordítással hátsó lábaira állt. Lekaptam a puskámat és cselezőttem; már a ravaszon volt az újjam, mert nyilván látható volt, hogy a szerencsétlen legényt a félelem megbénította.

— De e pillanatban egy vasék nehézedett a

1893. május 28. aláírtos szolgálja Horváth Dezős m. k. ev. lelkész. * Közli: Czippot Rezső, lelk.

— **„A muraszombati takarékpénztár”** mult május hó 28-án tartott rendkívül közgyűlésen a Berke József elhallozása folytán megválasztott igazgatói állásra egyhangúan Pinter Géza muraszombati ügyvédet választotta meg, ki eddig is az intézet vezetésében tevékeny részt vett. A részvényesek mindeztörését saját érdekében s választásnál helyes dolgot cselekedtek. Pinter Géza urat ez új állásában üdvözöljük. xy.

— **A Muraszombatan tartandó díjazással egybekötött lóvásár** ügyében kiküldött bizottság J. június hó 7-én d. u. 3 órákor a muraszombati gazd. főiskolágra irodájában ülést tart, melyre a m. t. bizottsági tag urak tisztelettel meghívattak. Muraszombat, 1893. jun. 2.

Fodor Benő, Gróf Bathányi Zsigmond, b. titkár.

— **Gróf Szechenyi Tivadar** orsz. képviselő május hó 18-án nyári tartózkodása családijával együtt birtokára Felső-Lendvára érkezett.

— **Esküvő.** Kovács István muraszombati ev. lelkész május hó 29-én déli 12 órákor vezetteoltárhoz Berke Mihály főbírtokos bájos leányát Irén kislányhoz. Az Eg. áldása kísérje e szép frigyét!

— **Iparostanoncizsola-munkakifalítás.** A muraszombati iparos-tanoncizsola bizottsága f. é. június hó 29-én iparostanoncok által készített-ópartermekből kiállítást rendez. — Felkerjük iparosainkat, hogy tanoncaikat a kiállítás részvételére serkentsek, mert ezen verseny eskis jótékony hatással lehet iránuk fejlődésére.

— **Hivatalvizsgálat.** Dr. Laky Kristóf ur, kuriai bíró, a szombathelyi kir. törvényszék bíráló elnöke, pénteken a délutáni órákban Illés Antal körmendi kir. járásbíró és Tegyey körmendi kir. közjegyző újak társaságában Muraszombatra érkezett, utazásának célja lévén a kir. járásbírósg ügymenetének megvizsgálása.

— **A dunántúli dalszövetség.** A Dunántúli dalos egyesületei — mint a „Budapesti Hirlap”-ban olvassuk — m. vasárnap délelőtt értekezletre gyűltek össze a soproni férfidalkör hivatalos helyiségében, hogy megalkassák a „Dunántúli dalszövetséget”, illetőleg megvitassák azt az alapszabály-tervezetet, a melyet egy emlékirat és felhívás kapcsán a győri zene-egyesület, meg a soproni férfidalkör már régebben megküldött a Dunántúli minden dalgyűlésének. Összesen 17 dalgyűléslet jelent meg az alakuló közgyűlésben, részben képviselője utján. Ott voltak többek között a szombathelyiek, lajta-szent-miklósiak, rusiák, komáromiak; Győről 3 egyesület volt itt, köztük a győri ének- és zene-egyesület testületileg. Angyal Ármánd dr. (Győr) és Gaár Vilmos dr. (Sopron) osztokoztak az előlki tisztviselésben. Az előadó beszéde a mozgalmakat és az alapszabályokat ismertető előadás után a jelen voltak kimondják a „Dunántúli dalos szövetség” megalakulásának szükségességét. Angyal Ármánd dr. hangsúlyozza, hogy a Dunántúli dalos szövetség nem akar, nem is lehet az országos dalos-egyesületek versenytársa, de a maga körében arra vállalkozik, a mire az nem vállalkozhatik hogy a magyar műdal fejlődését szorgalmazza, férfikarra

karomra s lehuza azt, mintha prés közé szorítaná, úgy hogy nem bírtam magam kiszabadítani.

— Maradjon vesztge, uram, — mondá oly hangon, hogy hallatára megfogott a vér ereimben. Szemeimben gyilkos villám szikrázott.

— Megértettem a dolgot.

— Minden előre el volt készítve, már régóta. A medve megszokta, hogy annál a fánál, melynél István állott, reggelenként mézet talál. Most más eledelre bukkant, ezt a falatot a szomszéd, a jobárát készítette oda számára.

— Borzalmas jelenet játszódott most le előttem. A medve egy szökéssel Istvánál törtmet; az egyik talpat a vállára esapta, a másikkal lehasította a húst aráról, aztán lenyomta s agyonzutta öt hatalmas súlyával.

— Mervelem, a rémülettől bánultan tekintettem arra a borzasztó helyre.

— Egy lövés dördült el s ez magamhoz térített kábultságomból.

— Fedor odaszaladt az állathoz.

— Tíz pengő kapok a bőrért; a kormányak ezt a díjat is beleszámitva, elég jó üzletet csináltam.

— István halálától elteltkintve — mondám én. F. dor rám tekintett; végt-l-n öröm, a kielégített bosszúgy öröme világított szeméiből.

— A Kárpátok bérzei fölé komor felhők húzódtak; elhatároztam, hogy elutazom; a lombok sárgultan hullottak le a fákról, a bércek világoz s zinei elsötétedtek. Luba srt...

— Azokra az indiai boggyókra gondoltam — Malalis a nevik, melyeknek feje gyilkos méreg, száza pedig iny-czeknek való eledel...

— Szerény Luba — nagyon sokat torkoskodott a malalisból.

irt magyar műdalok kiadása és tagegyesületek között való terjesztés által. Hosszabb vita után előfoglalták az alapszabály-tervezetet, amely jóváhagyás vett a miniszterium elé fog küldeni. Gyöngyössy Tivadar dr. a szombathelyi férfidalkör kiküldötté, meghívja a „Dunántúli dalos-zövetség”-et első közgyűlésének tartására Szon bathelyen, ahol az ősi nagy hagyományok tartása idején tünepi a szombathelyi férfidalkör fennállásának 30-ik évfordulóját. A meghívást a dalszövetség elfogadta és az első mozgó választmány megalakítását a szombathelyiekre bízta.

— **A gózkázn kezelő gépészek figyelmébe!** A kereskedelemügyi miniszter ur f. evi 18368. sz. rendeletével a vizsgára jelentékek gépészek és fűtők vizsgadíját következőleg állapította meg: 1) fűtők vizsgadíja 3 fr, 2) gépészek vizsgadíja, ha már bírnak fűtői bizonyítványal 5 fr, 3) gépészek vizsgadíja, ha az elő-jelentkezésnél nem fűtői, hanem gépészkölvi vizsgára jelentkeznek 8 fr. Ezen megállapítás szerinti díjak fognak fizetni aztán a Szombathelyre kinevezett országos vizsgáló bizottságnál is.

— **Derek szolgabíró.** Takács Imre, a keszthelyi járás főszolgabírája, az I. koronásútló lefala menő minden váltópénzt bezeeze, hogy azokból egy-egy példányt járásának minden községébe megküldve azon czélból, hogy a népek alkalmat nyultsón a forgalomban jövő érme megismerésére. M. d. é. és dicserőket fénylő megemlékezték, azon óhajunknak adunk kifejezést, vajha követésre találva a jó példát más járásban is.

— **Áldásos eső.** Urnapián virradóra az egész égből felöltötte szürke köntösét, esett az eső pompában, úgy, hogy jobbat kívanni sem lehetett, s még pénteken is tartott. — Az egyházi körmenet az utcákra nem mehetett ki; no így legalább a jobb és h-lyesebb érzékűek meg voltak kímélve attól, hogy akkor, midőn az oltári szentséget imádni szokás imával és ékekkel, akkor Schneider Emi., Heretyutylófele noták, polkák, Walzerék hangja mellett kövesse a körmenetet a nép. Valóságilag megbörtönköztök szokás ez! Hát aztán meg esz is! Urnapián délután a felfogadott trombitás zenekar a városból lakása előtt tele tödvelé futja a „Gott erhalte”-t. No csak szedjenek és gyűjtsenek pénzt jövőre így zenekarnak! Saprít nekik!

— **A csodamadár.** A természetben nincsen olyan; — festve volt elég, de beszélték és elűnt más vidékre. Olykor-olykor mégis csak kísért s ime tudósítók legújában a muraszombati kéményspró-legény bőr-öven találkoztott vele. — Persze a kormos legény azt hiszi, hogy a korm majd egy is belekötíti azt a kétéjtű sast. k.

— **Drága világ.** A mézáros uraknak szólnunk, mert mai napig igen rajuk fer egy kis rempelés. Tudja ugyanis az eladó és fogyasztó közönség, hogy mikor a mostani hasárakat a mézáros urak megállapították, a vágómarháknak jó ára volt; ez idő szerint azonban az akkori árak egy negyedrészrel estek, s a mézárosok még mindig nem vették észre azt a nagy különbséget s nem gondoltak arra, hogy a hus kimerésénél is kellene az árat szállítani. A fogyasztó közönség érdekében figyelmeztetjük tehát őket s ajánljuk a hasárak leszállítását.

— **A kolera.** Ugy Franciaországban szórványosan, mint a napokban ismét Hamburgban kolera-esetek merültek fel. Elég ok arra, hogy t-ljes erővel arra törekedjünk, miszerint a köztisztaság a legszigorúban keresztült vitések s így a veszélyes baj befészkelésének eljeje vétecsék.

— **Olvasóközönségünk** szives figyelmébe ajánljuk az „Assicurazioni Generali” biztosító-társaságnak lapunk mai számában közzétett évi mérlegét. A biztosító-társaság muraszombati ügynöksége Hartner Károly kereskedőnél van.

— **Hamis állírók.** Az új pénzek alig kerültek meg forgalomba és máris sok helyről merül fel a panasz több-kevesebb sikerrel megkísérelt hamisítások miatt. A napokban ismét két helyen kísérletet meg hamis nikkelpénzeket forgalomba hozni. Mind a két esetben a hamisítás ostromba módon történt, a hamisító egész egyszerűen egy és két filléresnek valami foszforral vont be, úgy, hogy azok a nikkelpénzekhez hasonlókká váltak. Remélhető, hogy később, amikor a közönség az új pénzek használatát megszokja, ilyen ostromba csalásnak senki fel nem ül.

— **A legnagyobb tojás.** Londonban a napokban árverettek el egy ritkaság-ügyüteményt. Az eladott tárgyak közt volt egy óriási madártojás is, a melyet 67 aranyért vett meg egy — bizonyára nem bolond — anglus. A természet-tudósok állítása szerint ilyen óriási tojások egy kihalt madárfajból származnak, a melyek 10 láb magasak voltak, de repülni nem tudtak, akár a strucz-madár.

— **Dajkaképző tanfolyam megnyitása.** A nyári menedékházak számára sülk-egyes tájak képzése czéljából Nagy-Kanizsán a kisdudnevelő egyesület Nádor- és Arany János utcai óvodáiban a dajkaképző tanfolyamot megnyitották; mindkét óvodánál 5-5 egyén-jelentkezett felvételre; a tanfolyam az idén kivételben négy hétig fog tartani.

